

MÚDRI A HLÚPI

Pridať takúto „knižku“ na moju web - stránku, mi napadlo až neskoršie. Nie že by som predtým nevedel, že sú aj múdri a aj hlúpi ľudia, s ich múdrymi aj hlúpymi činmi, ale v posledných rokoch (merané mojou priamou skúsenosťou) jedna stránka týchto javov - hlúposti - nadobudla nevídané mohutnosti. Zrejme aj preto, že pôvodcovia mamutích hlúposti disponujú veľkou mocou. A svoje hlúposti ani sa nesnažia skrývať. (Veď ďalší ich tolerujú. Zrejme v nádeji, že aj im kvapne niečo. Lahko, bez práce, len z chytráčenia, klamania, rabovania.) A tak, z relatívne chráneného údolia, po vojne, a po ére koncentračných táborov, zasa nás tlačia na nebezpečné chodníčky.

Obchádzam túto tému. Nie, že by som nevedel, čo do nej dať... Práve opačne. Čo si vybrať? A ako to zahustiť? Komplikuje to aj relatívne nový, ale už veľmi vypuklý problém. Múdrost a hlúposť, dobro a zlo, v našej súčasnej spoločnosti sa stávajú relatívnymi! Ľudia blúdia, nechápu, nechcú chápať, nerozlišujú, neidentifikujú dobro a zlo, múdrost a hlúposť! Z pohľadu mojej starej rodiny by sme to dobromyseľne hodnotili tak, že tí „ľudia“ sú pomýlení, že ešte nedorástli na normálnu úroveň. Podľa mojich novších skúseností ale, z väčšej časti, je to hlúpe, zlomyseľné, zdegenerované stádo niktošov. Žiaľ súčasný systém (jar 2010, a predchádzajúce roky...) ich ešte učí ostať hlúpymi. Priam podporuje chytráčenie, živelnosť, hazardovanie, krátkozraké činy, klamstvá, nečestnosť, ...

Obsahom tejto knihy nechcú byť (relatívne) malé hlúposti (aké sú opísané aj v mojich ostatných „knížkách“), ale (absolútne) veľké hlúposti. Ku ktorým ja osobne by som zaradil:

- rozdúchavanie národnostných problémov,
- prehlbovanie školských problémov,
- problémy zdravotníctva,
- problémy súdnictva,
- ...

Vyzerá, že i keď tieto objekty sa dajú celkom dobre rozškatulkovať, sú navzájom prepojené, navzájom súvisia. Vzniká pritom otázka: aká, ktorá je ich nadradená oblasť? Možno problémy morálky?

Nech teraz nasleduje starý „úvod“, s ktorým som vlastne začal, ktorý už niekoľko mesiacov existuje, ktorý už niekoľko rokov dozrieval:

ÚVOD

Táto „knih“ sa odlišuje od ostatných tu uvedených „kníh“ (aj) týmito neviditeľnými vlastnosťami:

- 1, myšlienka jej vytvorenia vznikla až v poslednom období,
- 2, u predchádzajúcich „kníh“ ich obsah už bol ohraničený, hľadal sa nadpis, no tu vznikol daný nadpis, a k nemu sa mi teraz tlačí ďalší obsah:

Predstavme si troch chlapcov.
Všetci pijú nejakú malinovku:
Adam už všetko vypil, odložil si pohár.
Borisovi pohár vypadol z ruky, ale on ho ešte zachytil vo vzduchu.

Cyrilovi tiež spadol pohár, dokonca jemu sa aj rozbil.

V čom je problém?

V tom, že ľudia túto situáciu hodnotia takto:

„Aký šikovný je ten Boris!“

Vidí sa mi, že ľudia(?) nejdú cestou (čo by im dávalo jasný smer), ale chytráčia si, odbočujú, robia šikovnosť, a pravdu relatívnymi. Blúdia, klamú. Sú hlúpi – nevedie to k ničomu dobrému.

(Nebol v tomto príklade ten šikovný: Adam?! ...)

((Alebo čas nám robí problém? ...))

Už som spomínal, ako moja matka raz zareagovala: „čo si im to nepovedal?“. Ona ešte aj po mnohých desaťročiach (prežitých vo svojom prostredí) bola presvedčená, že keď niekto spraví nejakú hlúposť, tak len preto, že sa pomýlil, alebo nemal potrebné informácie. No situácia sa veľmi zmenila, a ja teraz výrazne vidím, že obrovské hlúposti sa robia (a až príliš často!) aj:

- 1, preto, že dotyční sú ozaj hlúpi (a nepomohla by im žiadna informácia),
- 2, preto, že dotyční sú navyše zlomyseľní.

Voľakedy si „majstri“, „učitelia“ vyberali svojich „žiakov“ a svoje ume-
nie odovzdávali len takým, o charaktere ktorých si boli istí.

Teraz až príliš veľa ľudí(?) sa dostáva do pozícií – kam nepatria, odkiaľ môžu až príliš škodiť.

Človek potom, po ich činoch, sa pýta: sú takí sprostí, alebo sú podplatení?

((Či zastrašení? ...))

K téme sa tu spája oblasť: kto ich podpláca, kto ich riadi? Existujú tajné spolky (ako v minulosti, ako v románoch)? Logika hovorí, že áno. Nemusia to byť klasické (románové) útvary! Komunikácia má aj iné formy, než tú klasic-
kú, všímanú, rečovú.

Keď sme pri komunikácii, odvážim sa ísť ešte ďalej. Veľmi zjednodušeným príkladom, keďže našou slovnou zásobou je to ťažké priamo popísať:

„Objekt“, keď „jedná“, akoby rozmiestňoval okolo seba (v tom momente ani ne-
všímané) „značky(?), prekážky, odrazové mostíky“, ktoré, ktorých kombinácie, potom v budúcnosti môžu značne ovplyvniť dianie. V tej budúcnosti tie „ob-
jekty“, rodičia značiek, už tam fyzicky nemusia byť, súvislosť udalostí s nimi nebude jasná. Niektorí ľudia potom tie udalosti možno budú pripisovať duchom. (Iní, takéto súvislosti ani si neuvedomia ...)

Vyzerá to, že naše chápanie sveta, a naše vyjadrovacie prostriedky sú značne biedne, z čoho vyplývajú veľké problémy.

((Mimoriadne zaujímavé sú myšlienky vedcov: Noam Chomsky, Jean Piaget, ... Črtá sa tu súvislosť medzi jazykom, „pohybom“ a logikou (aj) človeka ... Žiaľ, do tejto výšky, aby o týchto veciach vedel, priemerný mutant nenarastie. Vyrá-
ba potom zbytočné problémy. Uráža, ubližuje, ...))

Vidí sa mi, že tieto nemúdre činy sa prejavujú asi na všetkých úrov-
niach. Pritom ľudstvo sa už tak zamotalo do relativizovania pravdy (dobrá, morálky), že neodváži sa vidieť, a pomenovať zlo – už ani u druhých!

Príkladmi môžu byť rôzne neustále vojenské akcie.

Ani fetiš samostatnosti, po rozbití Československa, nezatieni bilanciu, že užšia vrstva si tým vyrobila (o päť minút dvanásť – pred vstupom do EÚ (ako SNP ...)) funkcie, a zbohatla, kým prevažujúca väčšina trpela prepadosť svojej ekonomickej, životnej situácie. (Veď skoro dve desaťročia česká koruna potom mala o štvrtinu, až tretinu vyššiu hodnotu. A to pri robotníckych platoch nie je zanedbateľná hodnota!)

Tak isto (aby sme už ostali doma ...) – len kyslý úsmev môže vyvolať, hlavne u dôchodcov, od nás roztrubovaná veta: Slovensko – ekonomický tiger Strednej Európy spod Tatier. (Ozajstný hospodársky rast by nemal vychádzať

z obrovského zdražovania!: „Najväčší skok zaznamenali cenovky na jedle v júni, keď sa podľa štatistikov medziročne zdvihli o 11,1 percenta.“ (moment - Pravda od 31. 12. 2008 do 8. 1. 2009))

Horkým, zbytočne veľmi nebezpečným blízkym príkladom nemúdrosti v posledných rokoch, no najmä v posledných mesiacoch sú „slovensko / maďarské vzťahy“.

(Napadlo ma dať sem lomítko, lebo si pamätám pomlčkový problém idiotov ...)

Táto umelo živená téma má presne identifikovateľný počet téz:

1, „Na Slovensku sú Slováci maďarskej národnosti.“

Kto má, aké problémy???

Maďari?? To je možné, ale u nás na Slovensku sú iba slováci maď. národnosti. Alebo, žeby už hranice boli posunuté na sever???A keď myslí na svojich spoluobčanov maď. národnosti tak je na omyle. To my slováci máme s nimi problémy. A vážné!! Nieкто tu raz obhajoval ich loajalitu a plnenie povinností slov.občana- platia dane rovnako ako slovenský národ. S tým rozdielom, že zabudol dopovedať, že majú aj vyššie čerpanie zo štátneho rozpočtu.

Ad1. Veľké množstvo maď. spoluobčanov cestuje do MR denne za prácou. Podpora zo strany MR je zrejmá, aj keď je u nich vyššia nezamestnanosť. Daň z príjmu je odvádzana pre MR. Teda SR utrie hubu.

Ad2. Zarobené peniaze rovnako minú v MR, teda daň z obratu ostáva v MR. SR znovu utrie hubu.

Ad3.Dvojazyčný chod štátnej správy vyžaduje aj vyššie náklady vo všetkých oblastiach spoločenského života. Dva gymnáziá v jednom meste-dva rovnaké náklady, pritom by stačilo jedno spoločné. Preklad pri právnych úkonoch za štátne peniaze.

A to všetko z našich daní.????

terakota | 27.12.2008 07:56 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

Všimol som si, v bežných novinových článkoch, že tu napríklad športovca označujú nie ako „XY zo Slovenska“, ale ako „Slovák XY“. Bez ohľadu na jeho národnosť. Nečudujem sa teda, že v hlavách menej rozhladených, alebo viac re-akčných občanov vznikne skrat, a úplne úprimne nedokážu rozlišovať, pochopiť človeka podľa jeho bydliska, národnosti, materinskej reči ... Ich logika ich jazyka im v tom bráni. Proste ich svet je taký.

(Ja, v maďarčine, napríklad jasne rozlišujem: „szlovákiai“ - „szlovák“. Možno aj preto, že ja trochu poznám aj jednu aj druhú „kultúru“. U mňa tie objekty, ku ktorým sa tie pojmy viažu, - existujú ...)

Viem si to vysvetliť, takže takéto javy (ako tu uvádzam - reakcie z internetovej stránky denníka Pravda) by mi nemali robiť duševné problémy. Žiaľ, veľa reagujúcich ide hodne ďalej. Tak, že to už nie je len hlúposť, ale aj zlomyseľnosť (i keď aj zlomyseľnosť je hlúposť ...):

2, „Maďari neovládajú (štátny) jazyk.“

Maďari majú na Slovensku vážne problémy

preto lebo **neovládajú štátny jazyk** a nevedia si potom zohnať poriadnu robotu. Predajom mletej červenej papriky sa ich hospodárska situácia nezlepší. A čo robí Ščákyi? Miesto toho, aby podporoval vzdelávanie svojich súkmeňovcov v slovenskom jazyku, tak mu vadí neexistencia maďorských zemepisných názvov... mal by mu skôr vadiť nízky počet hodín slovenského jazyka v maďorských školách.

Nuž, ale čo by ste chceli od tupého zakomplexovaného Palščáka? Riešenia čo navrhuje by situáciu len zhoršovali, a asi o toto predovšetkým ide, vytvárať ilúziu o tom ako sú strašne maďori utláčaní. Asi by bolo najlepšie poriadne utlačiť Ščákyiho.

[jankopucka](#) | 27.12.2008 05:22 | [nevhodný príspevok?](#) | [reagovať](#)

Aká dojemná starostlivosť, aké fundované zistenie. (Hlavne v zrkadle výsledkov testov, v ktorých žiaci „maďarských“ škôl („obohatení“ Cigánmi!) dosiahli vo svojom druhom jazyku 77,77% toho, čo slovenskí žiaci vo svojej materinskej reči ...) (Rómom to je dokonca tretí jazyk!!)

3, „Maďarská menšina má na Slovensku nadštandardné práva.“

Áno

dva- Palo Čakovie a Miki Ďuraj. A Palino najväčší problém má s tým, že nie je vo vláde...chce, aby "slovenská moc" nechala občanov, vrátane maďarskej menšiny žiť ako oni chcú, Takže Palino, každý občan v každom štáte má určité práva/a **maďarská menšina ich má na Slovensku nadštandardné/** a určité povinnosti a tie má táto menšina minimálne, veď nemusí ovládať ani úradný jazyk. 🤔

[xxx](#) | 26.12.2008 23:33 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

xxx zrejme o nejakom svojom „nadštandardnom“ práve vie, veď podľa vyššie uvedeného bodu je Maďar – neovláda svoj úradný jazyk. Ale vážne: reagujúci si myslí, že on by mal mať väčšie práva (než menšina)? A: predstavuje si, že on má dostatočné práva?

Ďalšie tézy, ďalšie „Slovenské (seba)klamy“:

4, „Rómovia.“

Starosta pozná dobre vinníkov, ale nekoná. Všetko to robia iba miestni obyvatelia maďarskej národnosti s počernejšou pleťou. Aspoň také je zloženie obce. Väčšinu tvoria rómovia, ale pri registrácii sa hlásili ku maďarom. Dávali im rôzne výhody pri voľbách, nástupe detí do škôl, atď, atď. Tak nech sa nevyhovávajú na romov, keď z nich urobili maďarov. Nevie, či ešte sú tam niejakí obyvatelia slovenskej národnosti. Všetci sa odsťahovali, ak mali čo len najmenšiu príležitosť.

[terakota](#) | 26.12.2008 23:41 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

5, „Pomaďarčení Slováci.“

aki maďari?

...pristahovani a pomadarceni Slovaci z Kysuc a Oravy...a o tych sa treba postarat...a materinsku rec im vratit...rodo slovincinu...☹

-kynik- | 26.12.2008 15:28 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

- a, kto ich pomadarchil? Žeby tam predsa len bola neviditeľná Maďarská väčšina? – ktorá na to mala silu?
b, prečo sa dali?
c, čo tam vôbec hľadali?
d, nie je to len „bájka“?

Ďalšie tézy, ďalšie klamstvá:

- 6, „SMK povzbudzuje občanov, aby sa slovenčinu neučili.“

Je všeobecne známe, že čím viac vedomostí a schopností má človek, tým lepšie sa v živote uplatní. Je jasné, že aj jazykové schopnosti rozširujú možnosti. V čase, keď za prácou treba dochádzať je jasné, že iba chorý (duševne) optimista očakáva, že prácu dostane doma alebo v prostredí, kde sa dá dohovoriť po maďarsky. Taký je svetový trend a slovenská vláda nijako to neovplyvní - cestovať za prácou musíme, ak chceme pracovať. SMK povzbudzovaním občanov hlásiacich sa k maďarom, aby sa slovenčinu neučili, im takto i urobila medvediu službu a vlastne v dôsledku toho majú títo občania sťažený prístup k práci inde než v prostredí kde sa dá dohovoriť po maďarsky. Takže: pán čaky prestaňte rozoštvávať ľudí a urobte niečo čo by bolo prínosné aj pre vašich súkmeňovcov bez toho, aby ste robili rozbroje!

Osobne si myslím, že v záujme občanov Slovenska treba čo najskôr SMK zakázať!

jozino | 26.12.2008 19:55 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

- 7, „Maďari nemajú v Parlamente žiadnu menšinu.“

Koľko maju menšín Maďari v parlamente pozn.žiadnu lebo to maju v zakone mali by sme aj mi vyjsť v ustretu a zriadiť taký zákon aby tiež žiadna menšina nemohla byť v našom parlamente aby sme mali spoločne tolerantne `` (NETOLERANTNE ``) zákony .

maver | 26.12.2008 20:16 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

V tejto téme seriózne reagujúci by si najskôr preštudoval skutočný stav. Mohol by počúvať aspoň novinára Gregora Martina Papucseka, a zaniietenú funkcionárku Máriu Jakabovú. Avšak! – v ich všetkých prejavoch. Pretože, keď som ich ja počul, – inakšie štylizovali pre MTV, a inakšie pre STV ...

Tieto tézy už roky sa omieľajú (zvyčajne ako dymová clona, po nie „kóšer“ činoch „mocných“). Poznám ich, a teraz, keď som sa o nich chystal písať, išiel som vyhľadať ich ukážky (ako dôkazy) z diskusných archívov Sme. Nečakane veľmi som sa prekvapil: „zablúdil“ som aj na www.pravda.sk, a tam v jednej jedinej diskusii som našiel všetky vyššie uvedené „tézy“, a ešte aj ďalšie. Okrem jednej obľúbenej, podľa ktorej:

- 8, „Maďari sú takí hlúpi, že nedokážu sa naučiť (ani) slovenčinu.“

No ... Nevystatujem sa s tým. Ale ani to nezatajujem. Keď sa ma niekto spýtal na moju národnosť, odpovedal som vždy: maďarská. Nevölil som si to zo špekulácií. Len jednoducho:

- 1, nemusím sa hanbiť ani za môjho otca, ani za moju matku, a ich materinským jazykom bola/je maďarčina. A mojou skúsenosťou je: mačka má mačku, pes má psa, ...
- 2, Keď poznám „mená“: Gárdonyi, Jókai, Gábor, Szent-Györgyi, Wigner, Szilárd, Neumann, Simonyi, Nemeskürty, ... – nemám dôvod klamať ...

(Kto by chcel viac: "Magyarok a természettudomány és technika történetében. 1986. A ďalšie ...)

V tom prípade ale, keďže si myslím, že:

- 1, lepšie ovládam slovenský jazyk, než priemerný obyvateľ Slovenska, a
 - 2, som užitočnejší pre tento štát, než jeho priemerný obyvateľ, a
 - 3, našej rodine viac ublížili, než my druhým,
- tak akým právom tu nejaký mutant klame, zovšeobecňuje, a uráža (aj) mňa?! A ako to, že taká vec v tomto štáte sa toleruje?!

Z týchto diskusií srší abnormálna, (zrejme bezdôvodná) nenávisť:

„Magor, dobytok, hajzel, ...“

Csaky (ten **D O B Y T O K** maďarsky),...potrebuje a miluje problémy medzi maďarskou mensinou a slovakmi. Keby neboli žiadne problémy „tak ten **H A J Z E L** nema čo robiť.

A tým padom jeho osobnosť a jeho činnosť by nemala žiadny význam a nebolo by za potreby jeho existencie.

A preto on potrebuje problémy za každú cenu,...(aj keď sú umelo vytvorené).

[zmija](#) | 26.12.2008 21:15 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

A keby niekomu trochu svetlo, tak radšej si nepamätajte nič:

„Otrepávať stále tie isté veci?“

To akože budeš otrepávať stále tie isté veci?? Slotove výroky, Malinu Hedvigovú a dunajskostredský futbal. ? ?

Si potom chudák 🤔😂😂

[terakota](#) | 26.12.2008 23:20 | [nevhodný príspevok?](#) | [celé vlákno](#) | [reagovať](#)

Reagujúci nechce vedieť pravdu. No o chvíľu tá pravda aj jeho sa bude týkať ...

Pamätám si, ako sa škerila ministerka Slavkovská. Mohla si to dovoliť, lebo rodičia maďarských žiakov boli inteligentní, - nezlyňovali ju. Aj slovenská verejnosť sa len prizerala, keď sa jednalo len o maďarskú školu ...

Vtedy som povedal: keď uvidíte ...

A teraz už to vidíme (asi ešte vždy nie všetci): koľko (aj) slovenských škôl sa zlikvidovalo! (Hoci pod pomenovaním: združovanie, spájovanie, presťahovanie.) (Ale po skúsenosti - že si to môžu dovoliť. Názor občana je nič.)

Zaujímavá je aj negatívna jednota tejto diskusie v Pravde, kým v Sme sa vyskytujú aj odlišné názory:

Slota je hlavným dôvodom neustaleho napätia medzi SR a MR. Keby takmer každý den neprovokoval, nevypustal z úst rôzne hrozby a vyhrazky, tak vzťahy sú úplne v poriadku. Keď ľudia zo severného Slovenska, ktorí nikdy Maďara ani nevideli a ktorí v živote neboli na južnom Slovensku, pociťujú taketo Slotove vyjadrenia, tak si myslia, že Maďari na nás vojensky útočia a snažia sa nás obsadiť. Slota je hanbou slovenského národa, Slotova strana vo vládnej koalícii je výsmechom všetkým slušným Slovákom doma i v zahraničí. Je mi na grc z toho..fuj..

mínus Reagovať

</diskusie/reaction_show.php?id_theme=1274800&page=1&id_reaction=7658833&action=show_reply_form#7658833>

| smile02 *Michal Stano* </diskusie/user_profile.php?id_user=86381>
08.08.2008 13:24 | Oznám správcovi <#> | Permalink <#>

atd.....Najvacšia blbost je keď citam, že slovak nevidel maďara. haha, to je nezmysel, každý slovak videl maďara... žiadny zázrak to nie je. Ani UFO. Su to ľudia ako my, ale **ich predchádzajúce generácie tolko ublížili slovakom**, že teraz sa len pomaly hľadá cesta. A to ju ešte stazujú hlupáci na oboch stranách. A okrem toho neviem prečo sa niektorí maďari vyvyšujú ako keby niečo boli navyše..... ale na druhej strane drviva väčšina maďarov, tak ako slovakov sú normálni ľudia - nastastie.
mínus Reagovať
</diskusie/reaction_show.php?id_theme=1274800&page=1&id_reaction=7659370&action=show_reply_form#7659370>
| smile02 *ozzy* </diskusie/user_profile.php?id_user=1299>
08.08.2008 14:15 | Oznám správcovi <#> | Permalink <#>

Počuj, a žiadny iný národ neublížil Slovákom len Maďari? Čo Nemci alebo Rusi, do nich prečo nerýpete?
mínus Reagovať
</diskusie/reaction_show.php?id_theme=1274800&page=1&id_reaction=7660579&action=show_reply_form#7660579>
| smile02 *murdock* </diskusie/user_profile.php?id_user=90064>
08.08.2008 16:40 | Oznám správcovi <#> | Permalink <#>

Ale, ale někteří slovači jsou najednou nějak hákliví na národnostní požadavky jiných národů... Kdybych si nepamatoval jejich národnostní výlevy v letech 1992-1993 ... Nemůžete mít na jiné jiný metr...
lbc <javascript:void(0)> | 20.03.2008, 15:59 |
</viewdiscussion.php?id=1198007&page=7&rf=5733306#msg5733306>

Som z takýchto útokov veľmi znechutený. Nerád o nich píšem. Nerád to dávam na moju stránku. Lenže mlčať o nich zrejme nie je o nič lepšie.
Smutné na tom je, že niektorí Slováci sú jednoducho chorí, trpia, keď niečo maďarské vidia, či počujú. (Keď som bol v kúpeľoch, jeden, inakšie normálny, sympatický pacient tam zakaždým stratil náladu, úprimne trpel, keď dve pacientky idúc do inej budovy, na stravu, maďarsky sa medzi sebou rozprávali. On to jednoducho nedokázal pochopiť. Nemci, Rusi, ... tam neboli, neviem, či by mu aj tí vadili, alebo či bol špecializovaný len na Maďarov, na Maďarky?)
Za tento chorobný stav zrejme môže aj postoj a prejavy našich vysokých politikov, aj udržiavanie nenormálnej izolovanosti z našej strany: napríklad kopa piesní a programov zo sveta, ale skoro nič od susedov, o susedoch. Tak isto jednostranný výklad dejín. Takže, pre úplnosť sem patrí aj tento príspevok (tiež z diskusií zo Sme, ale potvrdený osudom aj mojej rodiny!):

II. svetová vojna. V tomto období (v rokoch 1939-1945) žila početnejšia skupina Maďarov - približne 70 tisíc ľudí - len na území fašistického Slovenského štátu. Ich práva v tomto nacionalistickom režime, kde vládla jedna strana a ktorý mal totalitný charakter, boli minimálne. Mal jediného parlamentného poslanca, Jánosa Esterházyho, ktorý v roku 1942 ako jediný hlasoval proti prijatiu zákona o deportácii Židov. Napriek jeho antifašistickému postoju ho po roku 1945 československý ľudový súd odsúdil na smrť, rozsudok neskôr zmenili na doživotie. János Esterházy zomrel vo väzení v roku 1957.
Úplné pozbavenie práv Maďarov. Po skončení II. svetovej vojny sa územia, ktoré boli pripojené k Maďarsku, stali opäť súčasťou Československa. V československej politike v tom období prevládla mienka, že Mníchovská dohoda a Viedenskú arbitráž treba považovať za diktát, za ktorý nesie

zodpovednosť nemecké a maďarské, teda neslovanské obyvateľstvo štátu. Preto Košický vládny program zo 4. apríla 1945 zatažil obyvateľstvo maďarskej národnosti kolektívnou vinou, následkom čoho maďarským obyvateľom odňali občianske práva. Ich civilný život a národnú identitu to zasiahlo nasledovne:

- odňali im štátne občianstvo (na základe dekrétu prezidenta č. 33/1945)
 - stratili právo pracovať v štátnych inštitúciách (v zmysle zákona č. 83/1946)
 - stratili právo na dôchodok
 - skonfiškovali im nehnuteľnosti (v zmysle dekrétu prezidenta č. 108/1945)
 - zrušili maďarské školy (na základe rozhodnutia SNR č. 6/1944)
 - zakázali maďarské osvetové zariadenia (v zmysle zákona č. 81/1945)
 - na základe týchto dvoch nariadení prestali existovať všetky maďarské školy a školopovinné maďarské deti nemohli pokračovať v štúdiu.
 - nútili ich na popretie svojej národnosti v rámci tzv. reslovakizácie (vládnym nariadením z júna 1946, ktoré vstúpilo do platnosti 17. júna)
 - niekoľko desaťtisíc ľudí odvliekli na nútené práce (na základe dekrétu prezidenta č. 88/1945)
 - ponížili ich ľudskú dôstojnosť (v duchu dekrétu prezidenta č. 137/1945, ktorý nariadil zatknúť politicky nespoľahlivé osoby).
- Druhá etnická čistka. Súbežne s úplným zbavením práv sa začala deportácia maďarského obyvateľstva a jeho vyhnanie z rodnej zeme; týkalo sa to približne 200 tisíc ľudí:
- v rokoch 1944-45 deportovali na nútené práce do Sovietskeho zväzu takmer 50 tisíc maďarských občanov, polovica odvlečených tam zahynula
 - v lete roku 1945 vyhнали najmenej 36 tisíc Maďarov z ich rodnej zeme
 - v rokoch 1946-47 presťahovali približne 45 tisíc Maďarov na najrozličnejšie miesta v krajine, vzdialených na niekoľko sto kilometrov od ich rodiska
 - v rokoch 1945-48 držali v koncentračných táboroch niekoľko desaťtisíc Maďarov
 - v rokoch 1947-48 v rámci nútenej výmeny obyvateľstva presídlili proti ich vôli 76 tisíc Maďarov do Maďarska
 - v rokoch 1945-49 utieklo do cudziny pred prenasledovaním približne 10 tisíc Maďarov
 - na popretie svojej národnosti, na tzv. reslovakizáciu prinútili podľa horeuvedeného vládneho nariadenia 237 tisíc Maďarov.

.yeh just go...

the bshiit stops...just push it. :)

smilee <javascript:void(0)> | 27.03.2008, 09:55 |
</viewdiscussion.php?id=1200653&page=2&rf=5765253#msg5765253>

Atd', atd'.

Stačilo ukázkok.

Žiaľ, situácia je takáto. Rozmýšľajúcemu človeku je jasné, že väčšina diskutujúcich o podstate jazykov nevie nič, a tak sa pozicionuje do súradníc, ktorých pomenovanie nerada počuje. To ale situáciu nerieši. U nich zrejme to „prečo si im to nepovedal?“ nezaberá. Navyše do tejto pozície ich vyslovene tlačí umelo, cielene udržiavaná situácia. Niekedy to vyzerá tak, že keď „svojim“ nevieme, alebo nechceme dať, tak ich priazeň sa snažíme udržať aspoň tak, že tým „cudzím“ uberieme. (Posledná „pomlčkovopodobná“ zákernosť: názvy v učebniciach.)

Bude z toho ešte veľa nepríjemností.

(Hodne rozumnejšie a naliehavejšie by bolo zaoberať sa:

- situáciou Rómov! na Slovensku,
- slabými školskými výsledkami žiakov slovenských škôl,

- a tisíckami iných oblastí, napríklad aj zdravotníctvom, situáciou dôchodcov, ...)

Ako to aj z dátumov diskusií vidieť - taká bola situácia v roku 2008. Odvtedy to dobre horí. V súčasnosti (2010) do tohto ohňa besne dúcha aj predseda vlády SR (RF) - so svojou širokou suitou. Takže od (1) to už dozrelo až k (2):
(1) - Napríklad veľa (ináč inteligentných) ľudí „nevie“ pochopiť, že existuje Pozsony. Pritom ale ich netrápi, že oni hovoria: Londýn, Paríž, ...
(2) - Otvorená kolektívna diskriminácia, verejné obviňovanie občanov SR maďarskej národnosti. A to priamo z úrovne vlády. Aj horúcou ihlou šitými „zákonmi“.

Treba sa čudovať nad obsahmi diskusných príspevkov? - keď „politici“ v parlamente (ovenčení titulmi dr., doc., prof.) takto sa správajú?
Politici? ... mutanti! V gumákoch, z ktorých trčí slama.

Sem viedli: „strapatá pani“, „šašo na koni“, ...

Keď na tomto mieste pokračujem - už sme po voľbách do parlamentu (12. 6. 2010). Všetci nadávali na Csákyho. „Múdrym“ zasa nie je jasné - kto začínal, a kto sa bránil... Csáky sa zašpinil. Musel šliapať v močiari...
Bugár zabezpečil „výhru“ pre „Slovákov“. (Ako už niekoľkokrát. V situáciách, keď ani SNS, ani KDH neboli tak nežistné...)
Zabezpečil, že čo sa mohlo vyriešiť, to zasa sa oddialilo. Znovu to rozhorí v budúcnosti!
Niektorí nadšene hovoria o múdrosti ľudí... Keby sa lepšie pozreli, možno by uvideli veľkú lenivosť. Aj čakanie na možnosť chytráčenia. Žeby to bolo v súčasnosti múdrosťou?

Neuveriteľné boli aj predvolebné otvorené besné útoky premiéra R. F. na Maďarov. Nie na XY maďarskej národnosti, nie na určitú skupinu, ale globálne na Maďarov! (Aj na ľudí maďarskej národnosti na Slovensku!) Smutné je, že jeho špinenia nevadili ani vyšším európskym orgánom, ani svätej cirkvi... Vykrikoval o „kolektívnom udeľovaní“ maďarského dvojitého občianstva, (čo sa nedialo! ...) - pritom obhajoval Benešove (kolektívne!) zákony...
Na základe ktorých mojich starých rodičov z matkinej strany (s ich rodinou) vysídlili, a starých rodičov z otcovej strany uväznili, skonfiškovali im dom a pole, a zbavili ich občianstva! Len preto, že mali maďarskú národnosť! (Podotýkam: nepolitizovali, neboli ani bohatí, pracovali.)
O ich utrpení ja som dlhé roky nevedel. Preniesli sa nad tým aj starí rodičia, aj rodičia. Aj ja, keď som sa z dokumentov dozvedel o týchto zverstvách, o tomto mega - banditizme.
Neočakávame odškodné. Ani: „prepáčte, smerom k vám to nebolo spravodlivé“.
Ale očakával by som, aby sprostí niktoši (klamári, kradoši) - aspoň v tejto veci - aspoň si držali huby!

Ako by to nestačilo, hulvátsky obvinili Maďarov, že chcú negovať závery Trianonu. Chcú - to znamená: predpokladali budúcnosť.

Pritom práve Slováci ich už dávno porušili !!! - Ved' v zmysle Trianonu: by mali žiť s Čechmi !

Takéto blúdenia prinášajú ďalšie paradoxy.

Napríklad, keď aj KDH sa postavilo na stranu Smeru a SNS ! ... - ihneď mi napadlo: „aspoň najväčší kresťania nás (Maďarov) nepovažujú za svojich nepriateľov“. Ved' keby áno, tak by nám „odpustili“... (Alebo ... žeby to odpúšťanie sa vzťahovalo len na vrahov a podvodníkov ? ...)

Tak výborne to dnešné Slovensko stojí, že celá naša politická „elita“ nemá inú robotu, len národnostnú nenávisť rozduchávať? (Ekonomika, zdravotníctvo, školstvo... - sú OK?)

Ďalšia megahlúposť vybuchuje v školstve.

Napriek tomu, že:

- 1, vykrikuje sa o znalostnej, vzdelanostnej ekonomike,
- 2, školy by mali byť výdatným zdrojom múdrostí,
- 3, ozajstní potrební, užitoční odborníci v ekonomike chýbajú.

Podstatou školy pre verejnosť je zrejme dvojica učiteľ – žiak.

O vzťahu tej dvojice plánujem písať v druhej časti knihy Ročné obdobia. Vyzerá to však tak, že tento vzťah už prerástol v mohutný problém, do formy: žiak – spoločnosť! Týka sa to teda nás všetkých! Akurát, akoby „kompetentní“ to ešte málo videli. Takže, koncentrovane to patrí aj do tejto knihy:

Zrejme podstatnejšie, než posun stoviek miliónov niektorým firmám, za počítače a všeliaké „hračky“ pre školy, a za vymyslené „školenia“ učiteľov, v školskej reforme by bolo: postavenie a dodržiavanie! normálnych kritérií (aj pri prijímaní, aj pri hodnotení žiakov).

Ved' terajší systém je absolútne proti všetkým zákonom prírody...

- 1, núkať, nútiť! niečo („vzdelanie“) každému (pre neho) zadarmo...,
(V ktorom obchode dajú učiteľovi zadarmo chleba?)
- 2, brať aj nevhodných (schopnosťami a charakterom) do tried...
(Ublížujú normálnym, brzdia ich v práci, robia vlastne sabotáž! Pritom chýbajú v ekonomike. Keď sa nechcú učiť, mali by stavať domy, cesty, pestovať zemiaky, atď.)
(Mali by platiť – aspoň keď opakujú ročník! Teraz ich vulgárne príživníctvo platíme, a aj v budúcnosti budeme platiť my, čo pracujeme!)

Tieto skutočnosti majú veľa ďalších súvislostí. Napríklad:

- 1, keď žiaka obchody zamestnávajú poobede, napríklad v kase, tak ťažko môžeme očakávať, že druhý deň príde do školy naučený, pripravený...
- 2, keď považujeme za normálny večerný pobyt stredoškolákov v krčmách, tak sa nečudujeme, že v škole hulákajú alebo spia...
- 3, ako mám presvedčiť žiačku? – aby sa naučila nakresliť hoci tú najjednoduchšiu súčiastku, keď ona za niekoľko mesiacov, aj bez tých vedomostí, v zahraničí, ako čašníčka, si zarobí niekoľkonásobok môjho platu. Prečo potom jej tú „rekreáciu“ na našej škole platíme my?

Aby tieto riadky niekto nepochopil zle:

Nehovorím o žiakoch, ktorí majú slabšie schopnosti, slabšie základy, ťažké podmienky, veľa povinností, alebo slabšie zdravie. Ale o cielene zlomyseľných, absolútne nepracujúcich jedincoch.

Zvrátenosť našej spoločnosti sa tu prejavuje aj v tom, že i keď situácia je taká vážna, že sem – tam už to vyvoláva snahu riešiť ju, „riešia“ to psychologicky, nie odstránením príčiny, ale teoretickými radami, smerom k učiteľom, že ako tie prejavy majú prežiť...

(Napríklad: „nereagujte!“, „choďte na chvíľu von z triedy!“, ... – jedna rada „lepšia“, než druhá.)

Jedna stránka vecí je: o koľko lepšie by sa nám žilo, keby spoločnosť vyžadovala od každého, aby pracoval! A zariadila, aby odmenu dostal každý podľa svojej práce.

Druhá stránka vecí: z krutých príživníkov, ktorým ustupujú rodičia, a musia aj učitelia, (škola, spoločnosť) – takto sa vypestujú banditi, až chladnokrvní vrahovia.

- Nuž, aj táto oblasť je prehnutá. Celá. Viac, než si to človek na prvý pohľad predstaví:
- 1, Nie sú objektívne „na úrovni“ požiadavky na život škôl.
 - 2, Nechýba to „prax“-i. (Takže ani nevyvíja tlak na školy. Často je pre ňu jedno, či VŠ, alebo SŠ... Vyplýva to z úrovne praxe...)
 - 3, Aj tí, ktorí by to mali riadiť (teraz už riešiť...), zrejme tiež sú tam, kde by nemali byť... (O tom svedčí prípad Trenčianskej „univerzity“, najnovšie „štúdium“ daňových poradcov, prípad dekana Katolíckej univerzity, inžinierstvo za „rok“, atď...)
- Ako inakšie by to mohlo vyzerat' - keď obrovská skupina občanov má vytvorené podmienky, v ktorých na základe niekoľkých návštev získa diplom, titul, hodnosť. Je jasné, že im vysokoškolská vzdelanosť neznamena nič. Myslia si, že k nej prišli aj ostatní vysokoškooláci takto ľahko, a že celá databáza vedomostí je len tá omrvinka, čo oni vidia. Katastrofa - keď títo dr., doc., prof. sa dostanú do riadiacich funkcií!
- Nemajú tí ľudia (?) hanby? Nemajú. Ani držanie!

Vyzerá to tak, že najvyššie vedenie štátu tieto veci nevidí, ani to, že školstvo určuje: aký bude život celej spoločnosti...

Zdravotníctvo...

Skôr, či neskôr, každého sa týkajú aj tieto problémy.

Dobre viditeľným vrcholom ľadovca je:

- 1, Príde pacient do čakárne, a zistí, že pred ním je tam už huf ľudí.
- 2, Čaká v rade, a dokvitne nejaká panička, ktorá si nesadne, ani keď sú voľné miesta, ale nervózne si prešľapáva z jednej nôžky na druhú. Je to istý náznak, že v ďalšej súcej chvíli sa už zderie do dverí, bezočivo predbehne všetkých.
- 3, Rozmery, a vzhľad tých čakární si už pri tých predchádzajúcich bodoch nikto ani nevšíma.
- 4, Podobne ani to, že niektorí prichádzajú ... bez pozdravu.

Aspoň čosi sa tu dá ľahko riešiť, napríklad pridelenými číslami, alebo kúskom papiera, kam sa prichádzajúci zapisujú. No kupodivu ani to nie všade sa aplikuje... Prečo?...

„Zaujímavé“ je aj mlčanie čakajúcich v prípade čísla 2. Prečo?... Myslím si, že vplyvom skúsenosti ľudí. Podobné nemorálnosti sú tak rozšírené, a netrestané, dokonca ani neodsudzované, že človek pochopí: protestmi by stratil viac energie, než keď mlčí, - a pritom účinne na nikoho by sa nemohol ani obrátiť.

(Je to jedna „malá“ časť veľkého morálneho úpadku - keď bezohľadný je „šikovný“.)

Veľké aféry vyvolávali postupne rôzne maličkosti (ako koruna za recept, 20 korún pri návšteve ambulancie, a podobne), ale sledujúc túto situáciu - pod vrcholom ľadovca som uvidel

veľké močarisko, ktoré v mnohých svojich vlastnostiach sa podobá k močarisku školstva (aj v prípade lekárov, aj v prípade lekárnikov).

Nechcem aj tieto oblasti podrobnejšie popisovať, ani analyzovať. Len tri veci na záver:

1, Veľká škoda, že ľudia ani toto „nevidia“, nevedia alebo nechcú vidieť...

2, Škoda, že múdrosť starých skúsených odborníkov sa často nahrádza, nevyužíva sa.

(Je tu podobnosť medzi tým, ako bežní učitelia boli poverení vypracovaním nekoordinovaných učebných osnov, - a medzi situáciou, keď bývalý minister Zajac sa oprel o skupinu mladých odborníkov, ktorým - z hľadiska dĺžky práce v praxi - ešte mliečko tieklo po brade.

Podrobne v článku o HPI v Lekárnických listoch 1/2007, od strany 25.)

3, Keď si všímam, ako niekedy v niektorej ambulancii sa otočí denne aj štyridsať, dokonca aj šesťdesiat pacientov, tak v porovnaní so školstvom je tu ešte ďalšia podobnosť:

Ako učiteľom neustále zvyšujú základný úväzok, a množstvo povinností (nevšímajúc, že učiteľ by mal mať čas odreagovať si, aj súkromne sa zdokonaľovať, a že má kopu práce, čo v dobre fungujúcom systéme by nemal...), tak sa mi zdá, že aj z lekárov už spravili robotníkov pri páse! (Dokonca to majú ešte horšie, veď ten robotník obyčajne robí len jeden, a vždy ten istý úkon.

Mňa ale nebolí to isté, čo toho predomnou, alebo zamnou.) Čudujeme sa potom ešte, a sťažujeme sa, že: „ani sa mi nevenoval...“? (A to ani nemusíme vedieť, že pred chvíľou ešte bol v službe, alebo mal prácu na oddelení...)

=====

Súdniectvo - spravodlivosť, bezpečnosť:

Na túto špinu - v tejto oblasti (v predchádzajúcich rokoch) neexistujú primerané slová! (Mega - klamstvá, zahmlievania, šafárenia s miliardami, aj z najvyšších miest; prepúšťania viacnásobných vrahov, atď. „Slávne“ ženy: Malinová, Lütkenová, a ďalšie vysmiatie mladé „moderné“ „celebritky“ (?)...) Na toto má byť hrdý tunajší pracujúci človek??

S akými pocitmi môžu žiť svoj život ľudia pri týchto podmienkach?

Ďalší smradľavý močiar...

=====

Ako je možné existovať v tejto žumpe?? ...

Vyzerá, že pre prevažnú väčšinu obyvateľov - celkom dobre!

1, Vyzerá, že je až neprirodzene hrubá vrstva tých - čo neprirodzene rýchlo zbohatli, až do neprirodzených rozmerov, s neprirodzene malými povinnosťami voči spoločnosti. (Ich životy zrejme si ani nevieme predstaviť. (Stačí chodiť peši, potom si sadnúť do škodovky, potom do luxusného daevo, potom do moderného audi... - a začíname niečo tušiť...))

(Žiaľ mená a miliardy takýchto ľudí (?) - u nás sa nespájajú s fabrikami, - ktoré by dali ostatným ľuďom prácu, a tak posilňovali ekonomiku, spoločnosť...)

(„Zaujímavé“ je porovnať veľkosť „odmeny“ a prínosu takého tvora s veľkosťou odmeny a prínosu pre ľudí - nositeľa Nobelovej ceny! ...)

2, Neprirodzene hrubá je aj ďalšia vrstva. Tvorov, ktorým súčasné podmienky umožňujú (zatiaľ) žiť ďaleko nad ich reálne pomery!

(Stačí sa pozrieť napríklad na množstvo pupkom naložených nákupných vozíkov aj v bežných „kauflandoch“, ... , ako z nich nakladajú tovar do obrovských drahých exotických aut, - a to ostro kontrastuje so stavom hospodárstva, zdravotníctva, školstva.)

Kto sú tieto osoby?

- v užitočnejšom prípade môže to byť nejaký remeselník (opravár, ...).

Keďže systém zle funguje, ľudia sú nútení za ich služby neprimerane vysoko zaplatiť. (Inakšie vám ten vodovod, chladničku, ... opraviť nepríde!)

- môže to byť aj (menej kvalifikovaný (obyčajne mladý slobodný)) človek, ktorý v zahraničí (aj v „nesociálnom!“ štáte) aj za menej kvalifikovanú činnosť dostal násobný plat tunajšieho univerzitného profesora...

(Tu je chybou krásy: jeho chýbajúci prínos pre našu spoločnosť (ktorá ho zabezpečovala, ktorá ho vyškolila, ...).)

- a je tu aj vrstva hlúpych, podvedených jedincov.

(Ktorí ešte možno nevedia, že o chvíľočku ich utopia inštitúcie, ktoré ich nemorálne hypnotizujú pôžičkami (s vysokými úrokmi)).

- pre úplnosť: zrejme sem patria aj „umelci“, ktorí kľučkujú v mútnej vode - zneužívajúc rôzne podpory, výhody. (Medzi nimi aj „takzvaní podnikatelia“.)

3, Bežní ľudia.

Pracujú. Dostanú plat. (Ktorý im pomôže žiť - udržať sa ešte niekoľko rokov práceschopným ...)

4, Veľmi chudobní, až bezdomovci ...

O nich (o tej hanbe!) sa najčastejšie mlčí ... (Tiež ukazateľ stavu morálky našej spoločnosti. Morálky občanov „sociálneho“ štátu ...)

Hlavne tej tretej skupine „pomáhajú“ vydržať dve „veci“.
Alkohol a viera.

Hlavné body denného rozvrhu mnohých pracujúcich:

zobudia sa - idú do roboty - idú do krčmy - idú spať.

Nie je to normálne, ale je to logické. Takýchto ľudí, keby ostali triezvi, ich beznádejná situácia by zničila. Tak sa omámia. A prežijú.

Druhým útočiskom je kostol. Zrejme pre „jemnejších“ ľudí, než sú v tej prvej skupine. Aj tu však je taká zvláštnosť. K „jemným“ sa pridávajú aj niektorí z krčiem, a dokonca aj niektorí z tých bohatých vrstiev!

A zasa je tu naša charakteristická schizofrénia:

- v jednom smere: deklarovaných 80 až 85 percent veriacich, - a toľko nemorálností!

- v druhom smere: „špičky“ v prvých radoch v kostoloch - ktorí pred niekoľkými rokmi (keď to bolo v „móde“) „boli“ najvedomejšími komunistami.

Čiže zasa relativizmus dobra a zla!

Ale človek tu môže vidieť aj ďalšie „veci“:

Pozitíva:

- cirkev je časť kultúry ľudstva,
- je oblasť, kde človek môže mať pocit, že si ho všímajú, že s ním komunikujú,
- pre určité situácie dodnes nemá lepšiu náhradu,
- všima si aj minulosť, čo môže znamenať stávanie na širších skúsenostiach,
- minimálne formálne sa snaží udržať morálku,
- a ďalšie.
- z jej hľadiska sú tu aj ďalšie pozitíva, ktoré ale pre ostatných sa nemusia tak javiť...
(A zrejme práve tu sú zdroje možných nevyriešených problémov.)

Negatíva:

- cirkev si žiada miesto v štruktúre spoločnosti, ale neprejavuje sa adekvátne pri jej riadení,
- nezaujíma jednoznačný tvrdý postoj (napríklad ani pri vyššie opísaných banditizmoch v hospodárstve, v spravodlivosti, v školstve, ...),
- nedištancuje sa od spolupracovníkov ŠtB, KSC, ... (zrejme v záujme prežitia ...),
- má svoje problémy s pedofiiliou,
- nedokáže sa „modernizovať“,
- atď.

(Toto všetko tiež vedie k relativizovaniu morálnosti a nemorálnosti.)

(Nakoniec je pravda, keď v každom slove klasifikuje svoje ovečky - že sú hriešne!

No problém je v tom, že sa to konštatuje, ale snaha zmeniť to - už je slabšia...)

Pre súčasný každodenný život problémy sú aj v tom, že:

- niektorí rečníci akoby sa prenesú do minulosti (nehovoria, že tak sa to píše, tak sa to myslí, ale rečia tak, ako keby tie udalosti skutočne boli videli vlastnými očami),
- pri diskusii s pevne veriacim - v určitých miestach človek narazí na múr, kde partner už nie je ochotný rozmýšľať, uvažovať, ale zastáva svoju dogmu (aj keby to prinášalo škody),
- nedokážu sa dohodnúť, spolu existovať, ani jednotlivé náboženské smery...
(Pre úplnosť: niektoré smery sú k životu bližšie. (Zápisky Paula Bruntona))

Takže: komunistická morálka neuspela, ale ani súčasná cirkevná morálka nie je zlato...

Čo teda ešte ostáva? Zdá sa, že ľudstvo už šliaplo hodne - hodne vedľa! ...

Kde bol ten prelom?

U nás asi pri likvidácii rodinných hospodárstiev. (A následných banditizmoch.)

Ja totiž jedine v tej predchádzajúcej minulosti vidím ostrov, kde za pravdu sa považovala pravda, a za dobro sa považovalo dobro. Neblúdilo sa, nechýtráilo sa, nerelativizovalo sa.

Bolo to malé gazdovstvo mojich starých rodičov (z Otcovej strany).

Múdro sa rozmýšľalo, múdro sa pracovalo, múdro sa žilo.

(V podstate nečakali sme od cudzích nič. Žili sme - aby sme mohli žiť.

Nekradli sme, nepodvádzali. Ani sme nešpekulovali - že štát má, štát dá...)

(Veľa z toho obdobia opisujem v mojej knižke: A lenti ház. Niektoré jej nerozumie? - smola...)

Boli sme na našom malom gazdovstve - ako aristokracia v kaštieli.

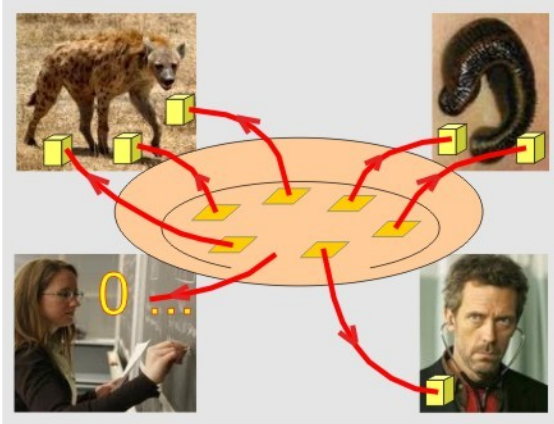
Po tých skúsenostiach na súčasnú špinu sa môžem pozerat' len s pohrdaním.

A teda - či sa to niekomu páči, či nie - je tu veľa veľa, veľmi veľmi hlúpych „ľudi“ ...

Je to obrovská škoda, lebo by sme mohli oveľa ľahšie, lepšie a krajšie žiť.

Po takomto množstve konštatovaní, a po toľkej kritike, - niekto by mi mohol vyčítať, že nenavrhnem aj riešenie...

Tak teda: vidieť, a zmeniť, - tieto stavy:



Keď z misky (z možností, ktoré sú reálne k dispozícii v štáte) hyeny a pijavice berú viac, než im prislúcha, tak zákonite pre niektorých občanov ostane menej, než čo by si zaslúžili! A pre niektorých ďalších: nič...

Smutné je, že tie hyeny tie miliardy v skutočnosti už ani nepotrebujú... (Ako keby šelmy zabíjali, aj keď nie sú hladné.)

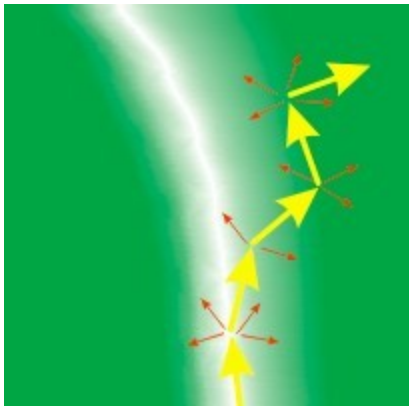
Je jasné, že tejto možnosti samy sa nevzdajú. Práve preto by sme potrebovali morálnych vodcov.

Zvrátené je aj to, že ešte nedávno prevažná väčšina (aj z tých pijavíc!) sa vystatovala, že akí sú materialisti, - a teraz sa ukazuje, že nepoznajú ani elementárne počty.

Podobne je to aj s „veriacimi“, veď podľa štatistiky je to 80 až 85 percent slovenských občanov.

Vlastne, podľa čísel, a podľa každodennej skúsenosti, - sú to tí istí blúdiaci mutanti! Len podľa toho, čo si myslia, že je im výhodnejšie, - raz sa hlásia k jednej skupine, inokedy k druhej, no a niekedy k obidvom...

Blúdia:



Na začiatku väčšinu (rodina, škola, okolie) viac-menej nasmerujú na cestu. Potom ale zbadajú „možnosti“. Namiesto jednej cesty každú chvíľu veľa možností. (Dokonca k tým možnostiam ich lákajú nečestní špekulanti - „podnikatelia“.) Odbočia teda z cesty (stavanej na skúsenostiach viacerých generácií) a začnú blúdiť.

Zastaviť by ich mohli rodičia, učitelia, policajti. Keby...

Keby hlúpe zákony ich neblokovali!

(Lebo blúdiaci „má právo“...)

(Kto pre neho trpí - ten akosi nie...)

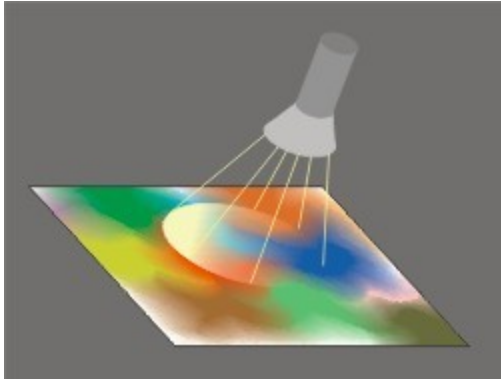
K blúdeniu vábí nielen „krčmár“, ktorí chce mať väčšie zisky, tak si vymyslí pre mladých nočnú „diskotéku“, - ale aj „štát“. V TV každú chvíľu sú reklamy, relácie, - kde propagujú abnormálne myšlienky, situácie, životné formy, postoje:

- priam sa vnucujú pôžičky (aby hlúpy nešťastník, ktorý nemá peniaze ani na tovar - mal platiť ešte aj úroky) (aby o chvíľu mu hyeny mohli zhabať ešte aj jeho gate!).

- ako duchaplné sa ukazujú trápne výpotky „moderných“ „celebrít“ - ktoré bežne majú logiku, ako keby prišli od podpriemerného somára.

- na obrazovke bezstarostná úspešná veselá mládež len tak lieta, s úsmevom od ucha k uchu. Nezmyselnými činnosťami skracujúc svoje chvíľky ničnerobenia. Ani náhodou nepracujú, ani náhodou sa neučia, ani náhodou nerozmýšľajú. Pritom všetko majú. Pozemský raj... Na TV obrazovkách... A pre tých, čo tieto hovädiny robia...

Dám sem aj tretí obrázok!



Pre menej chápaných:

Keď sa niekto učí, - ako keby mal baterku. Pomocou nej viac, veľa vidí. Ako sa učí - narába s tou baterkou. Uvidí aj susedné oblasti, ale môže si všímať aj súvislosti medzi jednotlivými oblasťami, alebo - môže sa sústrediť aj na jednotlivé podrobnosti.

Žiaľ čoraz viac tých blúdiacich tú svoju baterku nemá, ani si ju nehladá, ani ju nechce mať.

Škodí, a bude s tým škodiť celej spoločnosti, ale krátkozrakému štátu to zrejme zatiaľ vyhovuje. Veď tí blúdiaci

tak sympaticky reagujú. Fantasticky volia. A všetko pochopia. Aj toto:

Za socializmu sme sa učili, ako chudákom zobrali 1/10 úrody pre zemepána, alebo pre cirkev!
V súčasnosti vraj pracujúci polroka robí na štát...

Pri písaní tejto „knižky“ som objavil zaujímavý úkaz:

Ako lavína, denno-denne sa rútia nové hlúposti, nové svinstvá. Ako padajúce kocky v tetris. To sa nedá stíhať. Treba to teda ukončiť. Takže - na záver:

Prečítajte si knihu: Ľubomír Smatana: Jánošíci s ťěžkou hlavou. 65. pole, 2010

Ešte niekoľko myšlienok (už len na vyplnenie tejto strany):

- jedna „prízemná“: vždy sa sťažujú na veľké množstvo odpadu. Pritom ale na obaly sa spotrebuje zbytočne veľa materiálu, lebo balený tovar nevhodne tvarujú. Navyše obal často nenaplnia celkom!

- jedna nepochopiteľná: hasič uhasí požiar. Človek by očakával, že ekonóm vylepší hospodárstvo. Ale, i keď ekonómov je „na mraky“ to hospodárstvo asi ide horšie, než v minulosti bez nich!

- jedna desivá: „zásluhou“ hlúpych spoluobčanov, ktorí dnes nemajú ani základné hygienické návyky, v prípade epidémie budeme mať zbytočne veľké straty na životoch.

- jedna ešte strašnejšia: pri dnešnom zbožňovaní počítačových sietí, nejaká technicky vzdelaná, ale zlomyseľná skupina môže podmaniť obyvateľov hociktorého bežného štátu.

- zanedbané, a tým pádom aj nerozptýlené poľnohospodárstvo, môže značne komplikovať naše životy.

- a jedna vysvetľujúca: počas písania tejto „knižky“ som pochopil, že počas posledných rokov, okolo mňa prevládajú len hlúposti. Múdrosti boli v minulosti. Takže ich popisujem inde...

„BONUS“

Voľakedy (aspoň v R. S.) staré tetky na trhovisku, po odvážení svojho prvotriedneho, nie drahého tovaru, ešte vždy priložili niekoľko kusov ovocia. Boli múdre, - či hlúpe?
Aj ja teda ešte pridám. Aby som nekončil 16. stranou... (Múdro?)
Je z čoho, - hlúposti sa len tak valia:

Musím predĺžiť platnosť svojej domény na ďalší rok. Jednoduchým nástrojom na to sa mi javila karta warta. Od crooce.com. Pozrel som preto zasa ich web-stránku. Podľa nej tú kartu by som aj tu mal dostať na hlavnej pošte, na dvoch pobočkách pošty, a v dvoch predajniach. A dej:
1, úradníčka to na hlavnej pošte ani nepoznala. Ani jej kolegyňa.
2, manažér tiež nie, ale, že sa na to spýta. Na druhý deň jej spolupracovníčka mi zatelefonovala negatívny výsledok.
3, v predajni zamestnanec to tiež nepoznal. Jeho vedúci, po vysvetlení si spomenul, ale, že už sa s tým nezaoberajú.
4, v telefonáte, z crooce, mi oznámili, že s poštami im to nefunguje, ale s naj elektrodomami áno.
5, naj Liptovský Mikuláš: nemali tú kartu.
6, naj Martin: tiež nie.
7, telefonát ku krajskému distribútorovi. Pani, ktorá sa prihlásila, tú vec nepozná. Po podrobnom popise ale si to v počítači našla. V Žiline to teda majú na ich sklade. Je tu ale malý problém. Oni sú veľkoobchod, mne to predat' nemôžu. Na otázku mi poradiť: nech si nájdem firmu, ktorá mi to kúpi.
8, a som zasa späť, v bode tri. Prosím, aby mi tú kartu objednali. Popíšem presne firmu distribútora. Oni ale s tou firmou neobchodujú! ... Na moju prosbu ale ju nakoniec vyhľadali na internete, a sľúbili mi tú objednávku poslať. Kúsok to bude trvať ďalej, kúsok to bude drahšie.
9, dúfam, že im tá vecička už príde... (ako hovorili: z Bratislavy...)
Ja zrejme tiež nie som múdry, keď sa (aj) písaním, a web-doménami zaoberám.
Pivá by som v hociktorej krčme jednoduchšie dostal. Bez problémov.
(No nezabudnime aj na otázku: sú tí zamestnanci všade odborníci, a nadšenci svojho remesla?
A vôbec: funguje to naše hospodárstvo?)

Nie som ani ja múdry... Dokonca! Žiaľ je to ešte horšie. Napríklad vôbec neviem pochopiť ani to, - prečo dolná susedka na záhrade, už roky, hádže smeti pred našu záhradu? Napriek mnohým upozorneniam!
Táto záhada vo svojej podstate je ešte zložitejšia, než na prvé počutie vyzerá! Ona totiž ako vyjde bráničkou, prejde cestičkou, nejde priamo, najkratšou cestou, ale zabočí vpravo, a ide ďalej!
A ani to nie je všetko! Tá jej nelogická dlhšia cesta navyše vedie do kopca! (S nákladom!)
Formálne by tu bolo jedno vysvetlenie: žijeme v kopcovitom teréne, tak ona je zvyknutá chodiť „do kopca“.
Nebude to ale asi dobré vysvetlenie, veď ako som počul: niektorí ľudkovia z hôr išli dole...

No, radšej už nejdem tieto témy rozvádzať.
Ešte by som sa zasa dostal na párnú stranu...

3. augusta 2010

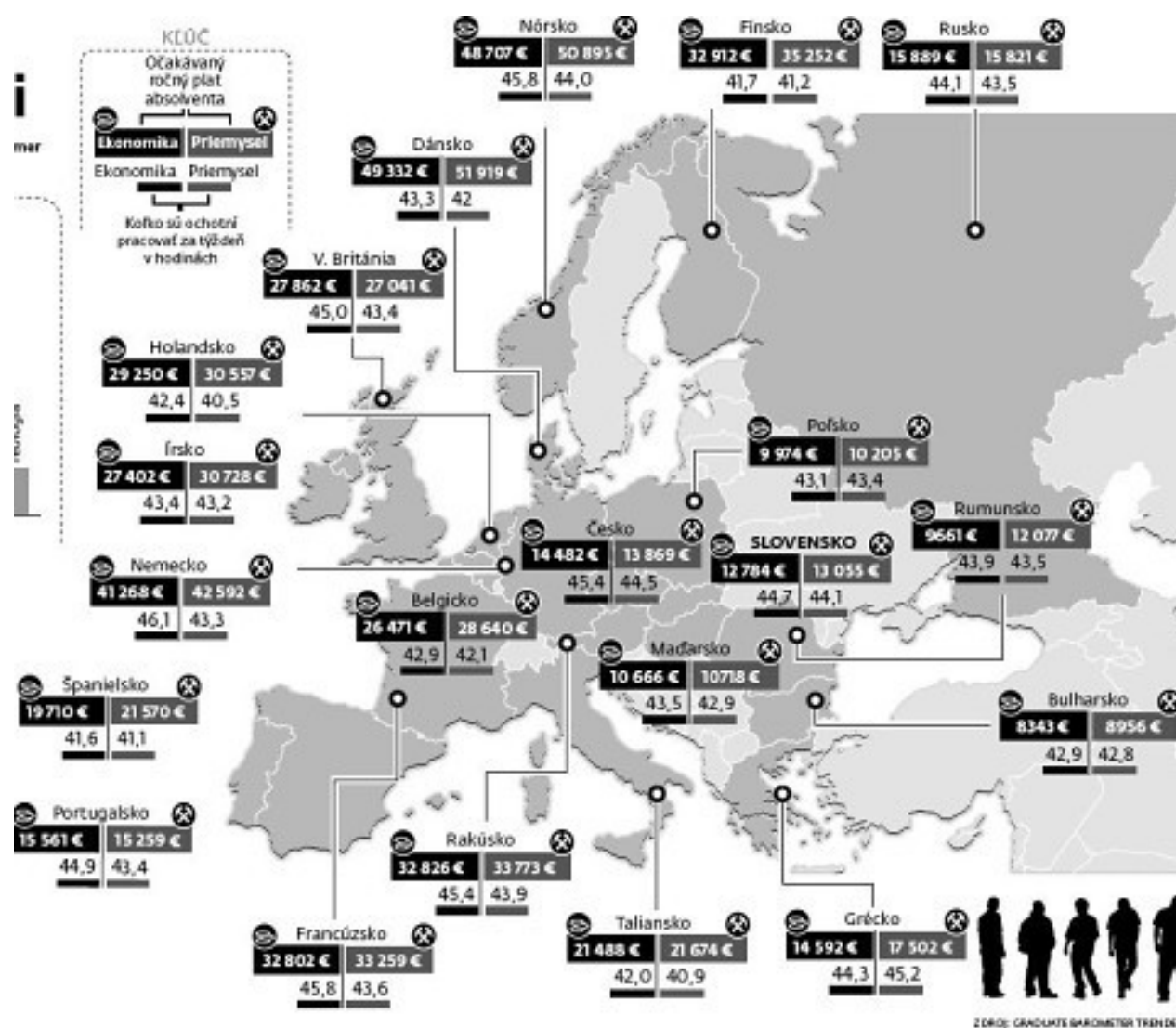
A dostal som sa... (na párnú stranu...):

Mohol by som písať o tom, ako po mesiacoch som sa konečne dostal na ultrazvukové vyšetrenie; ako som hodiny čakal na chirurgickej ambulancii; a ako by ma teraz (začiatkom augusta) objednali na očnom oddelení našej „fakultnej“ na kontrolné vyšetrenie očného pozadia, až na budúci kalendárny rok, - čiže čakacia doba: tak 5! mesiacov...

Podme ale na väčšie sústa (i keď - tie „veci“ súvisia):

Poprvé: dostali sa ku mne aj takéto dve informácie, z odlišných prameňov:

Toto cez noviny Sme (09. 08. 2010) (Očakávaný ročný plat absolventov vysokých škôl):



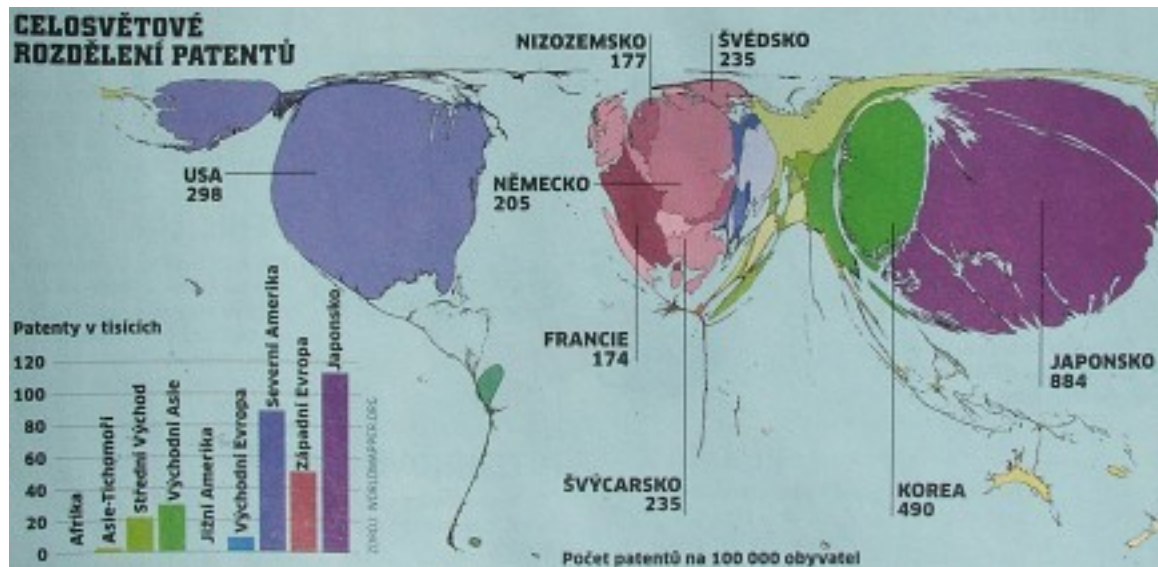
Tento obrázok je mimoriadne veľavravný.

Žiaľ zrejme nie našim vodcom, politikom...

(Hlavne keď si pripočítame štartovaciu čiaru: koniec druhej svetovej vojny!)

Nehanbíme sa? Nehanbia sa? (Sme múdri? Sú múdri?)

Nepatrí sem aj nasledujúci druhý obraz ? (z časopisu Chip 8/2010):



Pri tomto obraze sa nachádzajú aj údaje:

- v roku 2008 české firmy zapísali u európskeho úradu približne 4,2 patentov na milión obyvateľov; slovenské 1,3; a napríklad grécke 2,5!
- priemerné investície pre súvisiacu oblasť: v európskej „27“ 1,77% HDP; ČR: 1,54; Švédsko: 3,6.

Sme my múdri?

V globále, podľa mnohých podobných údajov ťažko...

(„Relatívnu“ múdrosť - chytráčenie (a klamanie) mutantov sem nepočítam. To je blúdenie.)

Ale! ... Bolo by nespravodlivé nespomenúť, že pri stáde sprostých je tu aj veľa cenných, ozaj múdrych ľudí. (Ich múdrosť naštrbuje len to, že ešte sú tu, alebo, že sa nechajú využívať tými mutantmi. No ale zrejme nemajú možnosť inakšie konať... Miestami je to zložité...)

Už vyššie som spomínal, že s múdrosťou som sa stretol inde, takže o múdrosti budem písať inde... Pre tých, ktorí sa tam nedostanú, aspoň stručne:

Ku múdrym počítam napríklad veľa lekárov. Veľa lekárnikov. Veľa učiteľov. Držia túto nemúдру spoločnosť. Sú aj svedomití, múdri remeselníci, predavači, zdravotné sestry, atď. Normálny človek si to ihneď všimne...

Zásadnou otázkou asi je: dokedy múdri budú trpieť, aby ich „lumpenproletariát“ a falošná novodobá šľachta vykorisťovala, zničila im možnosti, a aby im diktovala?

A dokedy táto spoločnosť bude taká sprostá, že nebude vyžadovať od mladých, aby aj oni pracovali, čiže, - aby sa usilovne učili?

(Zrejme dovtedy, kým medzi staršími, riadiacimi, budú hlúpi blúdiaci chytráci...)

Vo všetkých týchto predchádzajúcich rôznych oblastiach hrajú úlohu aj morálka, aj peniaze. A keďže nedávno sa prevalila ďalšia vlna rozruchu okolo bohatstva známeho J. Slotu, tak som sa pozrel aj na túto oblasť:

Z webu TVNOVINY.SK 5. 1. 2009 som získal údaje desiatich najbohatších Slovákov. Už dávno viem, že také astronomické údaje človek si nevie predstaviť, tak som to prepočítal na roky, dni, hodiny, minúty. Vyšli veľmi prekvapujúce hodnoty! :

poradie	1	2	3	...	9	10	
priezvisko	BABIŠ	BLAŠKOVÁ	TKÁČ		KMOTRÍK	TKÁČ	
meno	Andrej	Mária	Jozef		Ivan	Patrik	
vek	54	37	57		48	34	
euro	2400000000	1300000000	1029000000		301000000	255000000	udávané
korún	72302400000	39163800000	30999654000		9067926000	7682130000	prepočítané
korún (slov.)	75000000000	33000000000	31000000000		10000000000	7700000000	udávané
za rok (z 19 r.)	3947368421	1736842105	1631578947		526315789,5	405263157,9	korún
za deň (z 365!)	10814708	4758471,521	4470079,308		1441961,067	1110310,022	korún
za hodinu (z 24!)	450612,8335	198269,6467	186253,3045		60081,71113	46262,91757	korún
za minútu	7510,213891	3304,494112	3104,221742		1001,361852	771,0486261	korún

Čiže „celebrita“ na 10. mieste (!) takýto majetok by mohol mať, keby od politických zmien, v každú minútu, by si odložil 771 korún! V skutočnosti dostal ešte oveľa viac, veď som počítal ako keby ani nespál, ani nejedol, ... len „pracoval“, len si zarábal, ...

Porovnajme vyššie uvedené hodnoty s obsahom ďalšej tabuľky:

slovenský	slovenský	nobelova
dôchodca	pracujúci	cena fyz.
priemerný	priemerný	2010
352	751,27	1071237
		32272094
10604,35	22632,76	
353,478333	754,425334	
14,7282639	31,4343889	
0,24547106	0,52390648	238,5962

(Dôchodok už z roku 2010, priemerný plat zrejme „hrubý“...)

Keby tieto čísla niekomu nič nehovorili, tak nech sa ich ani nesnaží lúštiť. (Dotyčný by musel mať zanedbateľnú hodnotu IQ ...)

Môj osobný názor: **Spoločnosť je chorá**. Alebo podrobnejšie: Ľudia sú blbci (že si to neuvedomia, že si to nechajú ľubiť), a politici sú gaunerí (že netvorí zákonnosť, aby takéto abnormality sa nemohli vyskytovať).

Kto asi je užitočnejší pre ľudstvo, pre štát? Jeden boháč na desiatom mieste rebríčka, alebo viac stoviek nositeľov Nobelovej ceny??

(Tých 238 ocenených som počítal: 7700mil./32,27mil.)

Aby bolo jasné: tí boháči len boli na danom mieste, a majú dostatočne silné žalúdky...

Chyba je v spoločnosti, v jej systéme (čo takéto abnormality umožňuje). (Nečudujme sa teda chudobe a kriminalite.)

20. okt. 2010

4. februára 2013

Od 20. októbra 2010 - keď som ukončil túto „knižku“ - skoro denne sa objavovali ďalšie a ďalšie špinavosti, až megašpinavosti (prameniace v konečnom dôsledku v sprostosti mutantov). „Samozrejme“, ako to u nás už je bežné, bez ich následných postihov. Strácam teda chuť - zaoberať sa s nimi. No, na druhej strane: musím na ne reagovať. Aspoň krátko, aby som sa nezaradil úplne do stáda bezduchých otrokov.

(Reagovať nie je jednoduché!

Nielen preto, že človek sa má prebrať z letargie; má prekonať svoju lenivosť; aj bojzlivosť; aj pasivitu; a má mať myšlienku, - ale aj kvôli komickým technickým problémom. Konkrétne mne teraz zablúdil môj predchádzajúci zdrojový súbor, v ktorom som chcel pokračovať. Skryl sa medzi desiatkami tisícmi iných súborov...

Takže, prvýkrát v živote, skúsím zlepiť nový .pdf so starým .pdf súborom.

Teoreticky by som mohol doplniť tieto nasledujúce riadky aj do útlejšej „knižky“, ale nehodí sa to, keďže tam sú predsa len ľahšie témy...)

Začnime...

Od tých ľahších...

V jednej TV-správe „omdlievali“ z toho, že akýsi chlapec údajne mal vo svojom počítači Hitlerove obrazy. (Mimochodom: pomocou vyhľadávačov hocikto môže získať všelijaké obrazy...)

Nechcem o tej veci polemizovať, len je otázne, či konkrétne ten jeden prípad si zaslúžil pozornosť celého štátu, - či nešlo zasa len o úbohú zahmlievajúcu hodenú kosť?

(V lepšom prípade o zapchávanie časovej diery.)

(Navyše v prostredí, kde komunisti sa hrajú na kapitalistov, a na veriacich, nemá to rozhorčenie náležitú váhu.)

Ďalšie prejavy narazili na môj ďalší problém, na tému mojej inej knižky.

Článok v Sme: 21. VII. 2012. Jednalo sa o čudnom predaji pozemku, na základe „vydržaní“ v Trenčíne.

Aký kontrast! Tam to šlo. A v prípade našej záhradky - keď už iné cesty nie sú pre úrady priechodné - tak by toto malo platiť tiež. Ale neplatí... Do dnešného dňa sa to nepohlo!

Znovu by som tu mohol rozoberať aj situáciu našich pozemkov v Bátke, v porovnaní s „našou“ „záhradkou“ v Ružomberku...

Alebo: niektorí sa rozplakávali nad zbúraním nelegálnych chatrčí, pri určitých obciach. Ale bývalé vysídlenie Židov, Nemcov, a Maďarov ich nezarmucuje...

Vyzerá to - že nielen myslenie psychológov, učiteľov, právnikov, ozajstných inžinierov, atď. sa od seba odlišuje (ako skupín); ale aj myslenie jedinca (v závislosti od témy, od objektu).

V uplynulom období žila aj ďalšia veľká téma: školstvo.

Niektoré jej súčasti ostali, iné sa zmenili. Ale... sa nezlepšili.

-- porovnávajú sa výsledky gymnázií a stredných odborných škôl, nejakým zjednodušeným spôsobom...

-- teoretizuje sa o všeličom, ale nepočul som, že by napríklad zrušili začiatky vyučovania o siedmej ráno, alebo napríklad aj ôsme a deviate hodiny. Pritom si myslím, že to, čo sa žiaci v súčasných triedach za také dlhé „šichty“ naučia, - to v homogenných triedach (s prijímačkami, a s jasnými požiadavkami) by si osvojili aj za 5 - 6 vyučovacích hodín denne.

-- ešte vždy sa filozofuje o „zbytočne“ „veľkom“ objeme preberaného učiva. Pritom to závisí aj od žiakov - či chcú využívať, a do akej miery, čo sa im naservírovalo. (Normálne by bolo, aby žiak chcel - aby čo najviac dostal.)

-- zisťujem, že „reformy“ sa objavujú aj v preskupovaní látky, a v čudnom prekrstení pojmov. (Vnučka druháčka nám povedala, že my, človek - po novom je: „živá prírodnina“...) (Pritom to - či sa ráno umyli, alebo či sa najedli, - už príliš nezisťujú...)

Vedieť je „sila“.

Vedeli to aj naši predkovia. (Pritom bežne sa nemyslelo nato: kde, čo, a ako by sa mohlo ukradnúť; a podobne, - ale ctili si aj akademické vedomosti.)

Vedia napríklad aj lekári, aj inžinieri, aj učitelia, aj opravári, ... niektorí.

No tí, čo vedia, - v súčasnosti menej oslnia, menej sú vážení, menej sú uznávaní.

Príčinou tejto zmeny môžu byť aj to, že:

-- za tie tisícročia už sa nahromadilo okolo ľudí toľko objavov, že jednotlivé úspechy sa medzi nimi stratia. Jednotliví autori sa tak menej vynímajú z celku.

-- ľudia sú (aj keď nie celkom v dôsledku ich vlastného úsilia) už viac zabezpečení. Aj preto jednotlivé výsledky sa im nejavia zaujímavými, zvláštnymi, veľkolepými.

Vývoj relatívne viac zlepšil život tým sprostším, lenivejším. Očakávaná, primeraná globálna vedomostná a morálna! úroveň potom relatívne klesá.

Mnohým to stačí, len aby nemuseli pracovať. Ľudstvo tak zlenivenie. Škoda...

[Je to obrovský rozdiel oproti nášmu životu v starootcovskom gazdovstve...]

A teraz **t'ažisko!**

Ale kde to začať?

Možno takto:

Na začiatku tejto témy (pred rokmi!) sa vynorila aj otázka tajných spoločností. Vtedy som vychádzal len z podkladov, ktoré môže mať každý z vlastnej logiky.

Odvtedy na Slovensku sa objavila mega-aféra Gorila, a kamienky pekne zapadajú do seba. Aj v širšom ponímaní.

Menej informovaný, ale zaujímavý sa človek by mohol začať:

1, napríklad preštudovaním informácií o Bilderberg Group. Pritom istotne narazí aj na ďalšie „zaujímavé“ zoskupenia (a ich činnosti).

2, mohol by pokračovať napríklad prečítaním knihy: Kult liekov ... od autora: John Virapen (Slovart - Print 2011).

3, potom by si mohol všimnúť takéto „veci“:

-- minule som išiel kupovať kryštálový cukor. V obchode pri nás jeho cena bola 1,4 eura za kg. Pritom (aj) cukrovary u nás pred rokmi zlikvidovali, vraj cukru je veľa. Potom ale prečo je až taký drahý?

-- hľadal som batérie do fotoaparátu. Nechajme teraz bokom, že v prvom obchode som našiel tri vyložené druhy. Jeden drahý, druhý ešte drahší, a tretí super drahý („lítiový“). Tie dva prvé navyše bez ikony - že by boli vhodné pre fotoaparáty. Keď som sa rozhodol pre drahý (teda relatívne najlacnejší z nich), tak mi povedali, aby som prišiel na druhý deň, pretože tovar ešte nie je vybalený...

Nechajme bokom aj to, že v druhom obchode zasa predávali len batérie bez ikony fotoaparátu, samozrejme tiež draho.

V treťom obchode predávali Kodak za 2 eurá, a „Lithium“ za viac než 2,5 eura.

Štyri tužkové batérie v jednom obale.

Lenže!!! - všimnime si to, že tie ceny platili za jeden jediný kus z balenia!!!

8, až viac než 10 eur za jednu náplň do „foťáka“! Po starom: aj viac, než 300 korún. Za hromadne vyrábaný maličký jednoduchý tovar.

Pre bežných ľudí tak draho, že to už aj pre pijavice sa zdá byť sprosté. Inakšie by na uzavreté kompaktné balenie lepili cenu celku.

[Dožijeme sa doby - keď aj na kotúči toaletného papiera bude nalepená cena jedného útržku?

Či dovtedy naša „kultúra“ tak upadne, že ten toaletný papier ani nebudeme používať?]

-- mohli by sme si všímať „obchody“ na úrovni ministerstiev (hoci aféru s platinovými sitkami), a porovnávať ich s platmi „robošov“. Zbadali by sme veľmi neprimerané zisky...

Z tých novších prípadov si spomeňme Žilinu: 10 000 eur - za 7 kancelárskych papierov!!!

Pritom pracujúceho sa snažia na jeho pracovisku tak (hlúpo) vyžmýkať (v záujme rastu majetku vlastníka), že sa mu až zdravie poškodí. Na to, aby sa vzdelával, aby sa vyvíjal, mu už neostane ani sila, ani čas. Čiže: zaostáva. Ohlúpne, stáva sa menejcenným. (Čo nie je výhodné ani pre zamestnávateľa, ten je ale krátkozraký...)

Pracujúci dostane nielen relatívne, ale aj absolútne nízky plat, ale potraviny, ... sú relatívne drahé. Aj preto potom pracujúci nemôže dostatočne investovať do svojho zdravia. Potom je aj málo lekárov, veľa čakania, ...

-- funkcionári by tento stav mohli zmeniť. Vyzerá to však tak, že oni vôbec nemajú záujem viesť štát tak, aby jeho obyvatelia mali aspoň normálny, keď už nie prosperujúci život. Oni idú len za svojimi záujmami.

Ako keby šofér autobusu sa vykašľal na cestovný poriadok, a začal jazdiť napríklad za „lacnými“ nákupmi pre seba.

-- do obrazu pekne zapadá, a funguje aj u nás, aj ďalšia zložka: špinavá úloha bánk. Vidno to napríklad aj na snahe: nachytať ľudí na pôžičky, alebo (napríklad pomocou politických stykov) nanútiť im svoje „služby“ (napríklad aj účty dôchodcom). Čerpať od ľudí „úroky“, platby, - a z toho zbohatnúť.

Osobne viem o „poštárkach“, ktoré zastrašované, že ich vyhodí - agitovali pre Poštovú banku. Ostatne, dvakrát táto skutočnosť bola spomenutá aj v TV.

Tiež som počul o pracovníčke z inej banky, ktorá sa chodí modliť do kostola, lebo pod nátlakom musí obľbovať klientov. Tak sa z toho cíti hriešnou...

Toto prehnané nepotrebné produkovanie (väčšinou dokonca nedotiahnutých) výrobkov znamená zbytočné uťahanie ľudí, ich vykorisťovanie, zničenie; plytvanie s energiou a materiálom; a produkovanie nadmerného odpadu.

Pokiaľ by sa niekto ešte z apatických ľudí nad týmito skutočnosťami pozastavil, tak by mohol tvrdiť, že to robia jednotliví majitelia, aby mali väčšie a väčšie zisky. Po preštudovaní všetkých troch bodov však tie veci tak podozrivo presne zapadajú do seba, že vyzerajú ako celkom reálne - tvrdenia, ktoré hovoria o istom nadnárodnom sprisahaní, o špinavej činnosti spolkov (ktoré často sa maskujú - ako dobročinné). Ostatne, každý nech si vytvorí svoj názor...

Ako toto dianie zastaviť? - pokiaľ tie „veci“ sú pravdivé...
Jeden blogujúci z Čiech minule predvídal pre Slovensko občiansku vojnu!
Môj osobný názor je, že situácia niektorých ľudí je už teraz taká bezvýchodisková, že toto tvrdenie formálne má reálny základ. Navyše tá situácia ešte ďalej sa zhoršuje.
Lenže! ...
-- veľká časť tunajších ľudí tú situáciu znesie - len aby oni nemuseli pracovať, a aby mali aspoň malú nádej, že sem - tam aj oni môžu niečo (hoci malé) ukradnúť,
-- druhá veľká časť má dušu otroka.
-- jediná, na túto vec vhodnú, rozmýšľajúcu silu vidím v lekároch. Tých je ale relatívne málo, podporu ostatných tiež nezískajú, a svoju situáciu sú schopní vyriešiť inakšie, ľahšie.
Takže, podľa mňa nebude to Slovensko, kde by sa postavili proti novodobému otroctvu.

V takejto situácii je tragikomický ten nedávno publikovaný „výskum“ - o hrdých Slovákoch. Respektíve niektorí zasa si mýlia sezónu s fazónou...
Na predchádzajúce veci je hrdých tých 60 percent Slovákov?
Že až toľkí z nich žijú v biede?
Že sú na chvoste? (Aj za štátmi, zničenými cez druhú svetovú vojnu!)

Niektorým ľuďom možno je takáto situácia normálna.
Pre mňa nie. Ja som (v gazdovstve starého otca) žil v inom, v normálnom svete.
Dlho mi bola záhadou: odkiaľ mali tú svoju múdrosť?
Potom som objavil knihu: Arányok és mértékek a paraszti gazdálkodásban. Od autorov: Fél Edit, Hofer Tamás.
Opisuje život v dedine, odkiaľ pochádza môj starý otec (z otcovej strany). Už tam mali tie múdrosti! A myslím si, že aj v mnohých iných dedinách. V mnohých rodinách - kým ich nenahnali do družstiev...
O tejto knihe by mali diskutovať na stredných školách.
Ľudia svoj čas investovali pre seba. A nie zbytočne pre druhých, podľa druhých (hlúpych).
Keďže v našich pomeroch nie je v móde vedieť tento jazyk, dám aj inú možnosť (keby niekto by bol predsa len zvedavší):
Proper Peasants - Traditional Life in a Hungarian Village,
Bauerliche Denkweise in Wirtschaft und Haushalt.

(Tieto preklady sa vydali skôr, než originál, keďže výsledky asi 800 dňového výskumu, od 1951 do 1970, nevyhovovali politike začínajúceho združstevňovania.)
(Dielo je rozsiahlou, uznávanou trojzväzkovou vedeckou monografiou.)

No...

U nás to beží inakšie... Hlúpo...

Denno - denne sa objavujú menšie či väčšie sprostosti.

Len tak na ukážku. Z tých publikovaných v čase písania týchto riadkov:

-- O riešení situácie v školstve (pol roka po liste dvoch učiteliek z Dobšinej):

Podľa Sme hovorca ministerstva Michal Kaliňák vyhlásil:

Škola je zapojená do národného projektu, v rámci ktorého sa vzdelávajú pedagogickí pracovníci. „Naučia sa, ako pracovať v praxi s deťmi, ktoré majú špecifické požiadavky, čo sa vzdelania týka,“

Čiže:

1, To znie, ako keby príčinou abnormálneho stavu boli učiteľky, ako keby ony boli hlúpe nevzdelané...

Typický postoj funkcionárov nášho školstva...

2, O nejakých krokoch smerujúcich k pozmenení skutočných objektov, ktoré tie abnormality produkujú, ani slovo...

Tiež typické...

(Túto formu som opisoval už v „knižke“: Ročné obdobia (v školstve...))

3, Zaujímavé je aj zabalenie skutočnosti. (Označiť zaostalých, alebo kriminálnikov za osoby ktoré majú špecifické požiadavky. A ešte to vyznieva - ako by tie boli oprávnené.)

(Učiteľky, a slušné deti nemôžu mať požiadavky?!)

-- O vysokých školách (po aférach so „Superman“ lietajúcimi profesormi):

Medzi vraj prísnymi podmienkami, o „vyšších“ nárokoch na garantov študijných programov, som čítal, že ich týždenný pracovný čas na vysokých školách by nemal byť vyšší než 69 hodín...

Čiže:

Naši funkcionári zjavne nepoznajú ani elementárnu matematiku, ani že deň má 24 hodín, ani to, že čo by malo byť to vysokoškolské štúdium...

Lebo: $69 \text{ h.} / 5 \text{ dní} = 13,8 \text{ hodín za pracovný deň}$

$69 \text{ h.} / 6 \text{ dní} = 11,5 \text{ hodín za deň -- keby aj cez soboty sa pracovalo}$

$69 \text{ h.} / 7 \text{ dní} = 9,86 \text{ hodín za deň -- keby cez celý! týždeň sa pracovalo.}$

Pripočítajme k tým hodinám aj cestovanie...

Plus pokiaľ ten odbor niečo znamená, tak aj potrebné prípravy...

Kedy sa taký Superman umyje, kedy sa naje, ... ? Aby sme nejaké ďalšie vzdelávanie sa, a nejakú výskumnú prácu (plus kopu funkcií) už ani nespomínali...

A taký zákon sa u nás schváli...

Keď už sme pri školstve, prilepím sem jeden text, z tých čo sa preposielajú hromadne na internete elektronickou poštou:

Neviem či čísla sú pravdivé, ale za úvahu to veru stojí. Že by toto naši vládni vyvolení nevideli, alebo že by.... ????

[- takto to začína autor... A pokračuje:]

Ako systematicky idiotizovať národ?!

V roku 1990 bolo u nás 13 vysokých škôl na ktorých študovalo 65tisíc študentov .

V roku 2012 je na Slovensku 38 vysokých škôl, každá z nich má ešte niekoľko detašovaných pracovísk , 230tisíc študentov.

38 vysokých škôl to je 38 rektorov a rektorátov, 140 prorektorov, 140 dekanov a dekanátov, 600 prodekanov, 140 študijných oddelení, 800 katedier, 420 profesorov, tisíce docentov a odborných asistentov, asistentov, obslužných pracovníkov .

To sú desiatky budov a objektov s vysokými nákladmi na prevádzku a údržbu.

Lákadlom na štúdium je odbor tzv. manažmentu, výroby, obchodu, finančníctva, štátnej a verejnej správy, a dnes už možno aj manažmentu filozofie.

Akých manažérov môže asi vychovať docent, dnes už dokonca profesor, ktorý skutočnú fabriku videl na exkurzii v 6. semestri svojho štúdia, aj to si viac všimal prednosti kolegyne z ročníka a za najvýznamnejšiu časť svojej profesionality uvádza 6 mesačnú stáž v Amerike, že to bolo pri obsluhu kolotočov v zábavnom parku tají.

Na právnických fakultách študuje viac poslucháčov ako je právnikov v reálnej praxi .

Aká asi čaká budúcnosť absolventa politológie z Detvianskej Huty, absolventa mediálnej komunikácie z Oravskej Polhory , či absolventa antropológie z Majcichova .

Ako sa uplatnia tie tisíce absolventov z kresťanských univerzít a fakúlt v Bratislave, Trnave, Nitre, Ružomberku, koho budú obviňovať za svoju neuplatniteľnosť?

Podobná situácia je s absolventmi stredných škôl, keď medzi 19 až 24 ročných mladými ľuďmi je až 36 % nezamestnaných, a 100 tisíc pracuje v zahraničí, ako dokladači tovaru v pražských supermarketoch alebo na bitúnkoch v Anglicku.

Tisíce maturantiek vymieňa pampersky rakúskym seniorom.

Paradoxné pri tom je, že ak firma Samsung zruší prevádzku v Dunajskej Strede o prácu príde 3000 Rumunov.

Žiaľ, nedokážu pochopiť za totality externe vyštudovaní právnici , ani nedávni 4 semestroví absolventi manažmentu, že národný dôchodok /ND/ dnes hrubý domáci produkt /HDP/ sa neprodukuje ani v Národnej rade, ani v Národnom divadle a už vôbec nie v obchode či banke. V roku 1990 sme okrem mandarínok, banánov, pomarančov a citrónov boli úplne sebestační v potravinách a ovocí.

V poľnohospodárstve pracovalo 350 tisíc ľudí .

Dnes pracuje v poľnohospodárstve 60 tisíc ľudí a dovážame 65 % potravín, na najúrodnejších pôdach sa stavajú automobilky, priemyselné parky a logistické centrá, lúky sa nekasia a nevypásajú, zarastajú trní a bodľáčim, dažďová voda sa nezachytáva, studne vysychajú a doliny ničia prívalové povodne .

A nikto sa za nič necíti zodpovedný.akože inteligentov kopu, len to nejako nevidno, stačí si pozrieť niektoré idiotské internetové diskusie....., alebo ísť niečo vybaviť niekde na úrad.

Toľko hovorí ten citovaný článok. (Prázdne riadky som vynechal, a text som potiahol až k pravej strane listu, aby menej miesta zabral.)

Či sú tie údaje v ňom navlas presné, či nie, veľa z jeho myšlienok súhlasí aj s mojimi skúsenosťami.

Škoda, že to „páni“ ozaj nevidia.

Pripojím ešte môj názor na tie módne „ekonomicko - manažérske“ „vedy“:
Jeden sa učí, študuje: ako oblafnúť všetkých ostatných. (Ako im predať, a podľa možnosti čo najdrahšie, to - čo možno ani nepotrebujú.)

Druhý sa učí: ako oblafnúť všetkých ostatných. (Teda aj toho prvého.)

Tretí sa učí ...

Atd'.

Čiže: nakoniec všetci sú, všetci sme oblafnutí. Všetci máme sprostejší život. Zbytočne...!

(Navyše koľkí sa kvôli tomu narobia!

A koľkí z nich si myslia, že akú dôležitú prácu robia, a akí sú múdri...)

Každý sa usiluje úplne maximalizovať svoj zisk. Na úkor všetkých ostatných. Aj keď to už reálne nepotrebuje. Aj tak, že tlačí dole počet zamestnancov, a ostávajúcich (máloplatených) maximálne žmýka. Väčšina týchto zamestnaných potom nielen že žije v biede, ale keďže nemôže nakupovať – hospodárstvo slabšie funguje (aj pre ostatných)! A rastie aj počet tých, čo nie celkom z vlastnej viny odčerpávajú z produkcie (ešte) pracujúcich.

Druhým následkom je obrovská masa darmožráčov. (Nemohli by – ako my toho času - gazdovať? Aspoň nejaké zemiaky, kapustu, ... si dopestovať?! A keď oni k tomu nemajú rozum, a prostriedky, tak nemohli by to riešiť naši super zdatní Supermani?)

Tretím následkom sú napríklad „celebritky“ pretŕčajúce sa na (vraj) dobročinných podujatiach, v šatách – ktoré majú cenu porovnateľnú už s cenami bežných automobilov. Sem-tam pritom nenútene utrúsia – ako svojmu „stájlisťovi“ vyplatili za účes 500 aj viac eur. Aj tu vznikne viac otázok, a viac logických dedukcií. Napríklad:

-- majú také šaty ozaj takú úžitkovú hodnotu?

-- vyprodukoval ten „stájlisť“ ozaj až takú hodnotnú činnosť?

Zjavne: nie, a nie. Prečo potom dotyčnému sa tak dobre darí?

Potrebovali ho vytvoriť k svojej hre tie dámičky, aby sa mali navzájom s čím predbiehať...

A mohli by sme pokračovať s niekoľkými podobnými perličkami každý deň. Myslím si, že objektívne hodnotenie tohto stavu je: „je to na grc“.

Práve preto: končím túto tému.

No čas chcel, aby sa tu objavili ešte dve myšlienky:

Nedávno prekvapila správa, že pápež sa vzdáva svojej funkcie!

-- Bol pre mňa neutrálny. No po tomto rozhodnutí ho vnímam pozitívne. Lebo: nie je ľahké sa vzdať výhod, slávy, ... , a nie je ľahké povedať „nie“ – keď s niečím nesúhlasí.

-- Zrejme mu došla určitá vec, pochopil „čosi“. A nechce sa v „tom“ angažovať.

(A tie „veci“ môžu súvisieť existenciou už spomínaných spoločenstiev...)

Tak, toľko...

Len:

Myslím si, že zaujímavé by bolo spraviť akýsi prieskum medzi rôznymi druhmi Supermanov napríklad na ich názor na podobné otázky:

-- Čo je pre človeka najväčšie šťastie ?

(Neviem, či to slovo „šťastie“ je tu najvhodnejšie? - ale čitateľ snád' tuší: na čo myslím.)

-- Ako využívajú svoje možnosti na zabezpečenie vlastného šťastia, vlastnej spokojnosti?

A pre šťastie druhých?

(A, či jednoducho, im napadne myslieť na túto otázku?)

-- Či sa už zamysleli na tému: smrť?

12. februára 2013 21:16